

[Valbak.]

tvangsadoption efter f. eks. 2 års manglende kontakt mellem barn og forældre. Nogle børns behandling tilsiger, at forældrene holder sig væk for en kortere eller længere periode end de 2 år. Hertil kommer, at børnepsykiatere og børnepsykologer fortæller os, hvor afgørende det er, at kontakten med det nye forældrepar for spædbørns vedkommende startes senest omkring 7-8 måneders alderen; modsat gives for de noget ældre børn med tabt forældrekontakt næppe nogen løsning, der kan indeholdes i en standardformulering.

Om vi skal blive stående på ministerens forslag til løsning af et behov for tvangsbestemmelser, er måske et spørgsmål om, hvordan vejledende cirkulærer udformes. Det vil derfor, synes jeg, være af betydning, om vi i udvalget kan få forelagt et udkast til vejledende cirkulærer på disse punkter.

Sammenfattende vil jeg gerne sige, at lovforslaget vil gennemført give bidrag til en bedre løsning af problemer, der har givet stød til lovforslagets udarbejdelse, hvis altså loven til sin tid administreres efter sin hensigt. Vi har ikke skråsikre forhånds-meninger om, at andre bestemmelser end de foreslåede vil være bedre egnede.

Med disse bemærkninger har jeg gerne villet bidrage til, at ministeren allerede nu kan forberede de kommende drøftelser i udvalget, for vi har nemlig et ønske om, at denne lovgivning bringes i hus snarest og senest inden denne samlings udløb, og vore bestræbelser vil være bestemt af det.

Ruth Olsen: Dette samfund hviler som bekendt på den hellige almindelige og private ejendomsret. Dette princip har normalt ret så uheldige virkninger, men når det drejer sig om forældrenes ejendomsret til børnene, plejer det ikke at give anledning til de helt store problemer. Vi er jo alle enige om, at samfundet har et medansvar, når det gælder at beskytte de værgeløse, børnene, selv om vi dermed af og til må trodse ejendomsrettens indehavere.

I det foreliggende forslag til ny adoptionslov er der da også i erkendelse af, at hensynet til børnene kan gøre det nødvendigt, åbnet mulighed for at se bort fra forældrenes manglende samtykke til adoption eller fra en vilkårlig tilbagekaldelse af et én gang

givet samtykke, i ganske ekstraordinære tilfælde vel at mærke.

At loven åbner en sådan mulighed, behøver ikke i sig selv at give anledning til bekymring. Det, der bekymrer én nok så meget, er den kendsgerning, at det mest afgørende ved denne såvel som ved så mange andre love i øvrigt er den måde, den vil blive administreret på. Kan man nu f. eks. regne med, at når vi nu rykker paragraffen med princippet om barnets tarv frem i forreste geled, vil det også blive vurderet så højt, at en eller anden aldersgrænse eller et par overvægtskilo f. eks. ikke vil blive afgørende?

Det er glædeligt, at vi nu samtidig får en ændring i myndighedsloven, sådan at den ugifte far får mulighed for at få forældremyndigheden til sit barn, hvis moderen ikke ønsker at have den. Men vil loven så blive administreret sådan, at det også bliver en reel mulighed for ham? Vil man tage konsekvensen af, at flere og flere lever sammen uden at have papir på hinanden, altså i de såkaldte papirløse ægteskaber?

Principielt kan jeg gå ind for ændringerne, men jeg vil gerne i udvalget have lov at se lidt nærmere på de kriterier, der lægges til grund for vurderingen af, dels hvorvidt eventuelle personer er værdige til at adoptere eller ej, dels hvilke frister man generelt set vil betragte som rimelige med hensyn til, hvornår et barn anses for glemt henholdsvis faldet til i et plejehjem, hvor det er anbragt med adoption for øje. For vi lægger med denne lovgivning et meget stort ansvar på de besluttende instanser. Hvordan sikrer vi os de mest menneskelige og for barnet bedst mulige afgørelser?

Lovforslaget betyder imidlertid et fremskridt, som jeg i øvrigt vil tilslutte mig.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg takker samtlige ordførere for den meget velvillige behandling, lovforslagene her har fået, og for tilsagnet om at medvirke til et grundigt og dybtgående udvalgsarbejde. Jeg takker også hr. Valbak for tilsagnet om — og jeg håber, det gælder alle udvalgets medlemmer — at medvirke til en hurtig gennemførelse af lovforslagene. Ved hurtig forstod hr. Valbak, og det gør jeg også, at det bliver færdigt i denne folketingssamling.

Der er i disse lovforslag mange vigtige